

МІСТО БУДУВАВ УВЕСЬ СОЮЗ

Мер Славутича В. Т. Удовиченко — людина у місті авторитетна. Він любить Славутич, як немовля, котре голосно і впевнено заявляє про себе.

Чим живе це унікальне, цікаве місто, які його перспективи?

Про це бесідуємо із Володимиром Петровичем Удовиченком.

— У мене враження, що архітектура Славутича, його затишні вулиці — це відбиток нашої недавньої історії, коли ще жили у великій країні — СРСР. Бо кожен квартал носить ім'я тієї республіки, яка його будувала.

— Це справді так. У Славутичі — вісім кварталів названо на честь союзних республік, які споруджували місто. На жаль, такого об'єднаного, створеного спільною працею і зусиллями міста, вже не буде. Отже, Славутич залишається пам'ятником інтернаціоналізму, який дехто хоче показати, як якусь злу імперію. А пам'ятник того, як разом, вкупі, можна вирішувати найскладніші питання. Прийшла біда на ЧАЕС — спільно взялися за її ліквідацію, а потім за короткий строк, на місці багатотисячних лісів спорудили Славутич.

— Що робиться для збереження національного колориту кожного кварталу, його індивідуальності і своєрідності? Адже з'являтимуться нові споруди. Чи не дисонуватимуть вони із загальним архітектурним стилем?

— Бажано, щоб у цих кварталах взагалі нічого не будувалося — їх генплан відпрацьований на високому рівні. Нам залишилося лише завершити деякі споруди у центрі міста — приміщення міськвиконкому і дещо із об'єктів соціально-побутового призначення. А опісля подаватимемо документи на отримання Славутичем офіційного статусу пам'ятника архітектури і будівництва, бо це — наша історія.

Зараз працюємо над програмою перспективного розвитку міста до 2005 року. Ось тримаю у руках документ, який має наукову основу. Це — наша спільна робота із науково-дослідним інститутом Міністерства економіки України. Вона відпрацьована з урахуванням розробок моєї дисертації, яка вже завершена. Основна наукова ідея — створення соціальної держави Україна, але через модель-лабораторію, якою може бути Славутич. До цієї розробки є ще відпрацьована й узагальнена громадська думка мешканців міста — було створено експертну групу по аналізу і розробці програми розвитку Славутича. Вона підготувала досить цікавий документ, ідея якого дуже проста: ніхто нам з вами не скаже, що потрібно в житті краще, ніж ми це зробимо самі за себе. Отож думки простих людей, що проживають у місті, і взяті за основу в оцій науково обгрунтованій праці. Запитаєте, скільки славутичан брало участь? Дуже багато, з урахуванням прийнятої методики — 35 чоловік, представники всіх соціальних груп. У підготовленому документі розшифровано всі напрямки життя і розвитку міста: яка ситуація зараз, яким шляхом іти далі, що потрібно зробити у перспективі. Причому визначено із хронологічною послідовністю: що реально хотіли б мати і бачили у місті у 1996, 1997 і так далі роках. Документ хороший, він аже обговорювався у трудових колективах, розглядатиметься у постійних комісіях депутатського корпусу. Хочу сказати, ми маємо чудовий досвід ро-

боти з депутатами. І вже потім прийматимемо його на сесії. Як бачите, все робиться з урахуванням реальних обставин.

— Славутич підтримує контакти з нашою областю і безпосередньо з м. Черніговом. Ми нещодавно розповідали у своїй газеті про роботу у Славутичі чернігівських будівельників, точніше колективу «Чернігівпромбуду». Щось можете сказати про інші зв'язки?

— Ми маємо не разові контакти, а тісні стосунки по всіх напрямках — господарські, культурні, на рівні владних структур по відпрацьованню й політичних питань, навіть соціального захисту Чернігівської області в цілому і Славутича теж. Наприкінці минулого року вирішували й проблему енергопостачання на рівні керівництва області і генерального директора ЧАЕС К. С. Парашина. Зійшлися на необхідності створення енергетичного об'єкту на території Чернігівської області. Є й технічні обгрунтування того, що Чернігівщина повинна мати постійне і надійне джерело електроенергії.

Далі, хотів би назвати галузь, у якій тісно співробітництво, — медицина і медичне обслуговування. Це — окрема тема розмови. Я вже не кажу про наші культурні зв'язки, які останнім часом особливо поглиблюються. Телебачення Чернігова і Славутича обмінюється своїми телепрограмами. А ще — спорт. 5 травня плануємо провести товариську зустріч ветеранів футболу команд «Десна» і «Славутич». Гадаю, буде цікавий матч на честь 50-річчя Великої Перемоги. На стадіон у Чернігові будуть запрошені учасники Великої Вітчизняної, а ми з мером Чернігова виведемо футбольні команди на поле.

— У вас недавно побував Президент України Леонід Кучма. Сподобався високому гостеві Славутичі?

— Безумовно. Враження найкращі. Ми, до речі, намагалися дати йому об'єктивну уяву про місто. Не прикрашали і не затушовували нічого. Сказали, що ще й досі 2 тисячі жителів селища Лісне проживають у тимчасово пристосованих приміщеннях, які поступово виходять із ладу. Плюс проблеми шкіл, дитсадків. Президент куди бажав, туди міг йти, розмовляти, спілкуватися. І я вдячний славутичанам, що вони не плакалися йому, бо відчували всі складні проблеми сьогоdnішнього життя. На жаль, досі Леонід Данилович мав викривлену уяву про Славутич. Тому його побажання було таке: дати можливість українському народові ширше спостерігати за життям Славутича, показувати, що можуть люди, об'єднані спільною ідеєю, думкою, прагненням. І дуже важливо також показати проблеми реабілітації територій із радіоактивним забрудненням. Стосується це і Славутича, поза межами якого є цезієва пляма. І ми зробимо все, щоб її ліквідувати.

— Цікаво, а стосунки із першими забудовниками міста вже втрачені?

— Ні, навпаки з кожним роком стають стійкішими, надійнішими, зацікавленішими. Ось погляньте альбом 1990 року, коли вперше у Славутич почали збиратися будівельники з усіх республік колишнього СРСР. Вони і цього року прийдуть на святкування дня міста — 3—4 червня. Люди цю поїздку планують за рік наперед. Не було в останні роки лише представників із Грузії, але звіди написали, що обов'язково прибудуть.